

İŞÇİ DAYANIŞMASI

Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği Bülteni • 15 Mayıs 2012 • No:50

Kapitalizm Çıkmazda!

İşçi Sınıfı Sömürsüz Bir Dünya İstiyor!

Umutsuz değiliz. Çünkü her geçen gün, dünyanın dört bir yanında kapitalist sömürüye hayır diyen emekçi kitlelerin sesi daha fazla yükseliyor. 1 Mayıs'ta milyonlarca işçi kapitalist krizin bedelini ödemeyeceğini haykırdı. Bangladeşli işçiler de, Amerikalı işçiler de aynı sloganları haykırıyorlardı: İşsizliğe, uzun iş saatlerine, düşük ücretlere, kapitalist sömürüye hayır!

1 Mayıs'ta dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi pankartlarını ve flamalarını da alarak meydanlara aktı, sömürsüz bir dünya talebini haykırdı.

Birbirini tanımayan, farklı renklere, dillere, kültürlere, inançlara sahip milyonlarca işçinin yüzlerce ülkeden, aynı duygu ve heyecanla meydanlara akması, aynı talepleri haykırması şaşırtıcı değil mi?

Aslında değil! Çünkü işçi sınıfı uluslararası bir sınıftır.

Kapitalizm uluslararası bir sistemdir. Kapitalist üretim, tüm dünyayı örümcek ağı gibi birbirine bağlamış durumda.

Kapitalist sistem demek, işçilerin kölece çalışması ve iliklerine kadar sömürülmesi demektir.

Bu sistemin efendileri kim? Patronlar sınıfı.

O halde hangi ırka, millete, dine mensup olursa olsun, işçi sınıfının çıkarları ortaktır. Bir tarafta sömürücü patronlar sınıfı, öte tarafta ise dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan ve sömürülen işçi sınıfı var.

Bizleri gece gündüz demeden çalıştıran, kanımızı emip kurutan bir Türk patronla ne gibi ortak bir çıkarımız var?

Devamı arka sayfada

Hiçbir ortak çıkarımız yok! Ama komşu Yunan işçi kardeşimizle ortak çıkarılara sahibiz. Yunan işçisinin Yunan patronuyla, Türk işçisinin de Türk patronuyla ortak bir çıkarı yoktur ve olamaz da.

Gerçek bu kadar berraktır.

İşte 1 Mayıs, bu gerçeği her sene yeniden gözler önüne sermektedir.

Nedir 1 Mayıs? 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının işsizliğe, yoksulluğa, uzun iş saatlerine, sömürüye, haksızlığa, savşa ve zulme karşı birleştiği bir gündür!

İster Çin'de, ister Brezilya'da, ister Fransa'da ya da Mısır'da yaşasın, işçilerin dertleri ortaktır. Demek ki, çözümler de ortak olmalıdır.

İşte bakın; kapitalist krizin faturası Türk, Kürt, Yunan, Hintli, Amerikalı demeden tüm dünyada işçi sınıfının sırtına yıkılıyor.

Ekonomik büyüme döneminde yüksek kârlarını işçilerle paylaşmayan patronlar, kriz döneminde, kârlarının düşmesinin önüne geçmek için faturayı bize kesiyorlar.

Her kriz döneminde patronlar ve onların iktisatçıları "bu son kriz, bir daha kriz olmayacak" diyerek umut dağıtıyorlar.

Ama kapitalist krizler son bulmuyor, bulmayacak da. Çünkü kriz, sistemin doğasından kaynaklanıyor.

Şu anda kapitalizm, tarihinin en bunalımlı dönemlerinden birini yaşıyor.

Sistemin merkezinde yer alan ABD başta olmak üzere, onlarca ülkede devasa bankalar, sigorta şirketleri ve fabrikalar battı, batmaya da devam ediyor.

Yunanistan'da tam bir ekonomik çöküş yaşandı. İtalya, İspanya, İrlanda, Portekiz çöküşün eşliğinde duruyor. Avrupa'nın tamamı kriz çukurunda debeleniyor.

Tüm dünyada işsizlik artıyor, yoksulluk yaygınlaşıyor, daha fazla insan açlıkla karşı karşıya geliyor, intihar edenlerin sayısı çoğalıyor. Kara Afrika'da açlık ve hastalık kol geziyor.

Bilim ve teknoloji ilerliyor, ama kapitalizmde dünyayı defalarca ortadan kaldıracak nükleer bombalar üretiliyor. Sesten hızlı giden uçaklar üretiliyor, ama savaş için.

İşte kapitalizm budur!

Fakat umutsuz değiliz. Çünkü her geçen gün, dünyanın dört bir yanında kapitalist sömürüye hayır diyen emekçi kitlelerin sesi daha fazla yükseliyor.

1 Mayıs'ta milyonlarca işçi kapitalist krizin bedelini ödemeyeceğini haykırdı. Bangladeşli işçiler de, Amerikalı işçiler de aynı sloganları haykırıyorlardı: İşsizliğe, uzun iş saatlerine, düşük ücretlere, kapitalist sömürüye hayır!

İspanya'da 1 milyondan fazla işçi meydanları doldururken, Yunanistan'da mücadele giderek sertleşiyor.

"Kemer sıkma" programlarını kabul

Bizleri gece gündüz demeden çalıştıran, kanımızı emip kurutan bir Türk patronla ne gibi ortak bir çıkarımız var? Hiçbir ortak çıkarımız yok! Ama komşu Yunan işçi kardeşimizle ortak çıkarılara sahibiz. Yunan işçisinin Yunan patronuyla, Türk işçisinin de Türk patronuyla ortak bir çıkarı yoktur ve olamaz da.

etmeyen işçi sınıfı, genel grevlerle ülkeyi sarsıyor. Artık patronlar ve onların hükümetleri, işçi sınıfını eskisi gibi yönetemiyor. İşçi sınıfı ise eskisi gibi yönetilmek istemiyor.

İşçi-emekçi kitleler, kapitalizme olan tepkilerini yapılan seçimlerde de ortaya koydular. Kapitalist sömürüye karşı olduğunu

söyleyen sosyalist partiler, seçimlerde büyük başarı elde ettiler.

Keza Fransa'da, işçi sınıfına dönük saldırılara dur diyeceğini vaat eden sosyalist parti seçimleri kazandı.

Bu partilerin ne yapacağı ayrı bir konudur; ama gerçek olan şu ki işçi sınıfı, "cellâda boynumu uzatmayacağım" diyor.

ABD'de kapitalizmin simgeleri olan bankaları ve borşaları işgal ederek "sömürüye hayır" diyen emekçiler, patronlara şöyle haykırıyorlar: "Biz toplumun %99'uuz, patronlar ise yalnızca %1'i, o halde patronlar gitmeli!"

Ortadoğu'da isyan ateşini tutuşturan emekçilerin öfkesi hâlâ sürüyor. Emekçiler, Tunus ve Mısır'da demokrasi mücadelesinin yanı sıra; işsizliğe, yoksulluğa, kapitalist sömürüye karşı seslerini yükseltiyorlar.

Türkiye'de de, başta İstanbul olmak üzere onlarca kentte yapılan 1 Mayıs kutlamalarına yüz binlerce emekçi katıldı.

Meydanları dolduran emekçi kitleler; AKP hükümetinin saldırılarına, uzun ve yorucu iş saatlerine, düşük ücretlere ve kapitalist sömürüye karşı çıktılar, taleplerini haykırdılar.

1 Mayıs'ta büyük bir coşkuyla meydanları dolduran dünya işçi sınıfı, değişik dillerde hep aynı şeyi haykırdı: Sömürsüz bir dünya istiyoruz!

Kapitalizm insanlığa acıdan başka hiçbir şey vermedi, veremez de!

Tüm zenginliği üreten işçi sınıfının patronlara ihtiyacı yoktur. İşçi sınıfı olmadan patronlar bir hiçtir.

O halde sürekli kötülük üreten, iyiyi, güzeli, insanlığın ortak çıkarını boğan kapitalizm gitmeli ve sömürsüz bir düzen kurulmalıdır.

ÜİD-DER'in 1 Mayıs'ta taşıdığı bir pankartta yazdığı gibi: **Kapitalizm Çıkmazda, Çözüm İşçi İktidarında!**

■

Yeni İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası

İş kazaları ve işçi ölümleri durmak bilmiyor. Nisan ayında 100'e yakın ailenin daha ocağına ateş düştü. Gelecek günlerde daha iyi bir yaşam süreceğini hayal eden işçiler, patronların kârı uğruna 5'er 10'ar bu dünyadan göçüp gidiyorlar. AKP hükümeti ve patronlar ise, "kader" diyerek sorumluluklarını üzerlerinden atıyorlar. Yani işçilerin ölmesi onların umurunda değil. Patronlar yalnızca kârlarını büyütmeye bakıyorlar.

Çalışma Bakanı çıkıp, "iş güvenliği yasası lazım" diyor. Çalışma yaşamının sorumluluğunu taşıyan bir bakan çıkıp, sanki sorumlu kendisi değilmiş gibi konuşabiliyor. Madem yasa lazım, neden bugüne kadar çıkarmadınız? İş güvenliği yasasını çıkartmak için her ay 100'den fazla işçinin ölmesi mi gerekiyor? Peki, meclis gündemine getirilen İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası, gerçekten de işçilerin derdine derman olacak mı, ölümler duracak mı? Yasanın ayrıntılarına baktığımızda böyle olmayacağını rahatlıkla görebiliriz.

Yasa taslağı öyle bir hazırlanmış ki, işçi sınıfının büyük çoğunluğu bu yasanın kapsamı dışında kalıyor. Sigortasız çalıştırılan, dolayısıyla kapsam dışı olan 9 milyon işçi, bu yasadan yararlanamayacak. İş kazalarının yaşandığı onlarca işyerinde patronlar, işçilerin sigortalarını iş kazasından sonra yapmaktalar. Bu yasanın işçilerin derdine derman olmayacağı şuradan da belli: Yasanın getireceği yükümlülükler, 50'den fazla işçinin çalıştığı işyerlerinde geçerli olacak. Türkiye'de sigortalı işçi çalıştıran işyeri sayısı 1 milyonu geçiyor. Fakat bu işyerlerinin %98'i 50'den az işçi çalıştırıyor. Taşeronlaşma alıp başını gittiği için, yüzlerce işçinin çalışır gözüktüğü fabrikalarda da, birden çok şirket bulunuyor. Bu şirketlere kayıtlı işçi sayısı çoğunlukla 30'u geçmemektedir. Bu nedenle, sigortalı olsa bile milyonlarca işçi, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası kapsamı dışında kalacaktır.

AKP hükümeti ve Çalışma Bakanı "yasa çıkartıyoruz, işçi ölümleri duracak" diyor, ama gerçekler hiç de öyle söylemiyor. Aslında kurda kuzu teslim ediyorlar. Yasa taslağına göre, 50'den fazla işçinin çalıştığı işyerlerinde İş Güvenliği Kurulları oluşturulacak. Bu kurulda işveren ya da temsilcisi, işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı ve işçi temsilcileri yer alacak. Yasa, patronları, işçilerin kendi temsilcilerini seçmelerini sağlamakla yükümlü kılıyor. Eğer patron, işçilerin söz konusu kurula temsilci seçmesini sağlamazsa ceza alacakmış: Tam 200 lira! Yani açıkça işçilerle alay ediliyor. İşçilerin kendi bağımsız kararlarını alamayacağı, patronun bu kurula istediği kişileri alacağı, 200 lira cezanın bir yaptırım gücü olmayacağı yeterince açıktır. Diğer taraftan, işten atılma kaygısı duyacak ve bağımsız olamayacak olan iş güvenliği uzmanının, patronunun denetiminden çıkmayacağı da bellidir. Tümüyü le patronların denetimine girecek olan İş Güvenliği Kurullarına, patronlara maliyet oluşturacak gerekli iş güvenliği önlemlerini aldırma mümkün olmayacaktır. Hadi diyelim ki kurul gerekli kararları aldı; bu kurulun patron üzerinde hiçbir yaptırım gücü olmadığı için patron istediği gibi hareket edebilecektir.

Yasa taslağı, İş Yasası içinde yer alan iş güvenliği hü-

kümlerinin bazı olumlu yönlerini ortadan kaldırıyor. İş Yasasında, tehlikeli bir durumda işçinin işi durdurması ve gerekli güvenlik önlemleri alınana kadar çalışmama hakkı vardı. Yeni yasaya göre işçinin üretimi durdurma hakkı olmayacak; sadece tehlikeli ya da sağlığa aykırı durumu patrona ve İş Güvenliği Kuruluna bildirebilecek. Aslında işçiye gerçekte söylenen şudur: Boyun eğ ve iş kazalarında öl! Yok, işçi "ben ölmek istemiyorum" diyorsa işten ayrılabilir. Özetle yasa, işçiye işsiz kalma özgürlüğü tanıyor!

Devlet ya da Çalışma Bakanlığı, iş güvenliğini sağlamak için gerçek anlamda sorumluluk almıyor. Meselâ, İş Güvenliği Kurullarının oluşturulması ve yasanın uygulanıp uygulanmadığının denetlenmesi için iş güvenliği müfettişleri görevlendirilecek. Oysa yüz binlerce işyeri olmasına karşın, bakanlıktaki iş sağlığı ve güvenliği müfettişlerinin sayısı sadece 324'tür. Özetle, denetim hak getire! Hadi diyelim müfettişler gerekli denetimi yaptı ve yasanın uygulanmadığını tespit etti. Patrona kesilen cezanın miktarı 1000 lirayı aşmıyor. İşte AKP hükümeti işçileri böyle düşünüyor!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurullarının denetimi kesinlikle işçilere verilmelidir. Bu kurulda yer alan işçi temsilcilerinin işten atılması yasaklanmalıdır. İşyeri hekimlerinin ve iş güvenliği uzmanlarının, patronların baskısı altında kalmaması için ücretlerini üye oldukları meslek örgütleri ödemelidir. İşçilerin denetimine verilen İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurullarının karar alma, patronlara uygulama yetkisi olmalıdır.

Bu kararları uygulamayan patronlara ağır cezalar verilmelidir. Ayrıca işçilerin, topluca üretimi durdurma ve gerekli güvenlik önlemleri alınana kadar çalışmama hakkı olmalıdır. ■

1 Mayıs: Yüz Binler Alanlardaydı!

Yüz binlerce işçi ve emekçinin katıldığı 1 Mayıs kutlamaları, İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Diyarbakır'da, Bursa'da ve onlarca kentte gerçekleştirildi. İstanbul'da Taksim Meydanı'nda yapılan kutlamalar kitleliliği, coşkusu ve renkliliğiyle öne çıktı. Sabahın erken saatlerinden itibaren Şişhane, Şişli ve Dolmabahçe yürüyüş kollarında bir araya gelen yüz binlerce kişi flamalar, bayraklar ve pankartlarla Taksim'e doğru harekete geçti.

İstanbul: Taksim Anıtı'na "1 Mayıs 1977 Suçluları Yargılansın!" pankartı asıldı. Dev pankartın altına ise anıtın etrafını saran ve üzerinde "Birlik, Mücadele, Barış, Eşitlik, Kardeşlik" yazan bir pankart yerleştirildi. Kürsüden Kürtçe ve Türkçe marşlar, şarkılar çalındı.

Alanda, 1977 1 Mayıs'ında katledilen işçiler anıldı, adları tek tek okundu ve yüz binlerce kişi "burada" diye haykırdı. 20 ayrı dilde 1 Mayıs selamlandı, enternasyonalizm vurgusu yapıldı. Kürsüden, Uludere'de katledilen 34 köylünün sorumlularının yargılanması da talep edildi. Katliamın lanetlenmesi ve Kürt sorununun demokratik çözümünün talep edilmesi kitle tarafından alkışlar ve sloganlarla desteklendi.

Sendika başkanlarının konuşmasından sonra direnişçi işçilere söz verildi. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi, Maltepe Belediyesi, Kampana Deri, Samsun Devlet Hastanesi, GEA Klima, Toroslar EDAŞ ve Hey Tekstil direnişçileri adına konuşmalar yapıldı. Direnişçi işçiler alandan yoğun alkış aldı. Direnişçi işçilerin ardından sosyalist örgütler ve demokratik kitle örgütleri adına ortak bir metin okundu. Türkçe ve Kürtçe okunan ortak metnin ardından müzik grupları sahne aldı.

Diyarbakır: 1 Mayıs, tam 32 yıl sonra Diyarbakır'da yeniden kutlandı. Kutlamalar İstasyon Meydanında yapıldı. Sabahın erken saatlerinde oluşturulan kortejler, Urfa Kapı, Ofis ve Bağlar'dan İstasyon Meydanına sloganlar atarak yürüdü. Yapılan konuşmalarda, Diyarbakır'da uzun yıllardan sonra 1 Mayıs'ın kutlanmasının önemine değinilerek, emekçilerin mücadelesinin büyüdüğü vurgulandı. 12 ayrı dilde 1 Mayıs selamlandı. Miting çekilen halaylarla son buldu.

Ankara: Ankara'da bu yıl iki ayrı 1 Mayıs kutlaması

yapıldı. Türk-İş'e bağlı muhalif sendikalar, DİSK, KESK, TMMOB, TTB ile emekten yana kurumların katıldığı 1 Mayıs kutlamaları, Sıhhiye Meydanı'nda yapıldı. Binlerce işçinin katıldığı mitingde KESK'e yapılan baskı ve tutuklamalar, emeğe ve sendikal özgürlüklere yapılan saldırılar, iş cinayetleri, AKP hükümetinin baskı politikaları protesto edildi. 12 ayrı dilde "Yaşasın 1 Mayıs" pankartının açıldığı miting, yapılan konuşmalar ve çekilen halaylarla sona erdi.

Hak-İş ve Memur-Sen'in Tandoğan Meydanı'nda yaptığı ikinci miting ise, hükümetin mitingine dönüştü. İşçilerin haklarına saldıran AKP hükümetinin Çalışma Bakanı Faruk Çelik, utanmadan işçilerin karşısına çıkıp nutuklar atabildi.

Bursa: İstanbul'daki ortak kutlamalardan kaçan Türk-İş yönetimi ve Türk Kamu-Sen 1 Mayıs kutlamasını Bursa'da yaptı. Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, yaptığı konuşmada kıdem tazminatının fona devredilmesine izin vermeyeceklerini, bu konuyla ilgili genel grev kararı aldıklarını dile getirdi.

İzmir: İzmir'de 1 Mayıs kutlamalarının adresi Gündoğdu Meydanı'ydı. Mitinge sendikaların yanı sıra, direnişteki Billur Tuz ve Savranoğlu işçileri ve emekten yana kurumlar katıldı. Katılımın yüksek olduğu 1 Mayıs kutlamalarında taşeronluk sistemine ve özelleştirmelere karşı güvenceli çalışma talep edilirken; yeni sendikalar yasası, sendikal örgütlenmenin önündeki engeller, artan baskı ve tutuklamalar, Ulusal İstihdam Stratejisi protesto edildi. 1 Mayıs kutlamaları müzik dinletileri ve çekilen coşkulu halaylarla son buldu. ■

İşçinin Mücadele Günlüğünden

TOGO Ayakkabı İşçileri Direnişte!

TOGO ayakkabı işçileri, düşük ücretlere ve sosyal hakların tırpanlanmasına karşı Deri-İş Sendikasında örgütlendiler. İşçiler sendikal yetki beklerken, patronun işten atma saldırısıyla karşılaştılar. 27 Nisanda önce 9, ardından da 26 TOGO işçisi işten atıldı.

Ankara'da Eskişehir Yolu üzerinde bulunan fabrikanın önünde direnişlerini sürdüren 35 işçi, "TOGO'ya Sendika Girecek Başka Yolu Yok!" sloganıyla, sendikalı olarak işe dönene kadar direnişe devam edeceklerini söylüyorlar. Ankara'da faaliyet yürüten TOGO Mağazası'nda üretim ve satış yapılıyor. Direnişçi işçilerin birçoğu uzun yıllardır TOGO'da çalıştıklarını ve buna rağmen çok düşük ücretler aldıklarını dile getiriyorlar. Her gün ellerinden yüzlerce ayakkabı geçtiğini söyleyen işçiler, TOGO'dan bir çift ayakkabı dahi satın alamadıklarını ifade ediyorlar.

TOGO Ayakkabı işçileri, 9 Mayıs'ta bir basın açıklaması düzenleyerek direnişlerini duyurdular. Basın açıklamasına çeşitli sendikalar, derneğimiz UID-DER, Halkların Demokratik Kongresi (HDK) İstanbul Milletvekili Levent Tüzel'in yanı sıra, Tuzla'da direnişte olan Kampana Deri işçileri de katılarak destek verdiler. Basın açıklamasında söz alan Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, TOGO işçilerinin yaşadığı sürece değinerek Çalışma Bakanlığı'na bu kadar yakın bir mesafede yıldır işverenin sigortasız işçi çalıştırdığını, direniş sürecinde de işverenin kaçak işçi çalıştırmasına göz yumulduğunu ve böylece yasaların çiğnendiğini vurguladı. Servi, mücadele etmekte kararlı olduklarını dile getirdi.

TOGO işçileri çeşitli ayak oyunları ile yıldırılmaya çalışılıyor. İşçiler direnişlerinin 13. ve 14. gününde polis tarafından keyfi bir şekilde gözaltına alındılar. TOGO işçileri, gözaltı sonrasında korkularını yendiklerini ve aslında korkacak hiçbir şey olmadığını anladıklarını söylüyorlar.

Amylum Nişasta Grevine UID-DER Desteği

Amylum Nişasta grevinin 45. gününde UID-DER'li işçiler bir dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. UID-DER'li işçileri "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganıyla karşılayan Amylum işçileri, yapılan ziyaretin kendilerini oldukça mutlu ettiklerini ifade ettiler. Dayanışma ziyaretinde UID-DER'in hazırladığı "Grev ve Direnişlerden Süzülenler" belgeseli izlendi. Grev ve direniş yaşamış işçilerin anlattıklarını dikkatle izleyen Amylum grevcileri, kendi deneyimlerini de aktardılar. Grev alanında Amylum işçileriyle UID-DER'li işçiler, UID-DER işçi korosunun derlediği direniş türkülerini hep bir ağızdan söylediler. Amylum işçileri yapılan bu dayanışma ziyareti ve UID-DER'in grevlerine verdikleri destek için teşekkür ettiler. Adana Organize Sanayi Bölgesinde bulunan Amylum Nişasta fabrikasında Tek Gıda-İş sendikası örgütlü. 101 işçinin 5 Martta başlayan grevi devam ediyor.

Kartal Belediyesi İşçileri İş Bıraktı

DİSK Genel-İş'te örgütlü Kartal Belediyesi işçileri, imzalanan toplu iş sözleşmesi hükümlerinin uygulanmamasını iş bırakarak protesto ettiler. İşçiler, toplu sözleşmenin imzalanmasından sonra hak gasplarının devam etmesine ve 3 aydır maaşlarının ödenmemesine tepkiler.

Kartal Belediyesi'ni uyarmak ve haklarını talep etmek için Esentepe'de atölyelerin bulunduğu Fen İşleri Müdürlüğü'nden Kartal Belediyesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. İşçiler, yürüyüş boyunca taleplerini sloganlarla dile getirdiler. Kartal Belediyesi önünde açıklamayı Genel-İş 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül gerçekleştirdi. Şengül, işçilerin yaşadıkları sorunlara dikkat çekti ve sonuna kadar mücadele edeceklerini ifade etti. ■

Amylum Nişasta İşçileri

Anti-Kapitalist Müslüman Gençlerle Söyleşi

1 Mayıs, tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin tepkisini ifade ettiği bir gün oldu. İşçi sınıfı öncülüğünde, toplumun çeşitli muhalif kesimlerinin 1 Mayıs alanında buluşması oldukça anlamlıydı. Bu tablo, kapitalizme karşı mücadelede işçi sınıfının öncü rolünü bir kez daha gözler önüne sermiştir. İslami renklere bürünerek işçi sınıfını iliklerine kadar sömüren patronların, işçi sınıfının haklarına saldıran AKP hükümetinin varlığına karşı, kapitalizme karşı mücadele edilmesi gerektiğini söyleyen Anti-kapitalist Müslüman Gençler'in (AMG) varlığı oldukça önemlidir. İşçi sınıfının kürsüsünden, kapitalizme karşı mücadele çağrısı yapan Anti-kapitalist Müslüman Gençler'i ÜİD-DER Kadın Komitesi karşıladı ve 1 Mayıs'a hoş geldiniz dedi. Bu sırada yazar İhsan Eliaçık ve gençlerle söyleşi gerçekleştirdik.

ÜİD-DER Kadın Komitesi: 1 Mayıs alanına hoş geldiniz. Bildirinizi okuduk ve oldukça anlamlı bulduk, duygulandık.

İhsan Eliaçık: Teşekkür ederim, sağ olun. Ben geçen sene de şahıs olarak gelmiştim. Ama bu sefer ilk defa böyle dövizli, pankartlı kalabalık bir grupla geliyoruz. Bu açıdan önemli... Çok güzel geçiyor. Fatih Camii'nden buraya kadar yürüdük. İnsanlar çiçek atıyor, sevgi gösterisinde bulunuyorlar.

Kalabalık gördük kortejinizi...

İhsan Eliaçık: Evet, yürüyüş başladıktan sonra daha da çoğaldı. Arayıp "neredesiniz, bulamıyoruz?" diye soruyorlar. Yürüyüş korteji ilerledikçe sayı biraz daha artabilir. Biz burada bir mesaj vermeye çalışıyoruz. Bu mesajı umarım Türkiye anlayacaktır ve takdir edecektir.

Bildirinizde çok anlamlı talepler var. Sizlere ÜİD-DER'li işçilerin selamlarını getirdik.

İhsan Eliaçık: Çok teşekkür ederim. Sağ olun. Ben de bütün işçi emekçi arkadaşlarıma selamlarımızı iletiyorum. Onlara sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum.

1 Mayıs vesilesiyle yükselttiğiniz sesinizi duyduk. Bundan sonra da çalışmalarınızı takip edeceğiz. Sizlerin de bizi takip etmenizi bekliyoruz.

AMG'den Kadın-I: Arkadaşlarım adına teşekkür ederim. Böyle bir duyarlılıkla önümüze kadar gelip bu açıklamada bulunmanız bile samimiyetinizin ifadesi. Bundan sonra inşallah temennimiz, ortak değerlerimizin mütemadiyen korunarak yükselmesi. Umudumuz ve çalışmalarımız o yönde inşallah.

Bugün ilk defa 1 Mayıs alanına geldiniz. 1 Mayıs'a geliş talepleriniz ve bu alanda hissettikleriniz nelerdir?

AMG'den Kadın-I: Öncelikle duygularınız nedir diye sorduğunuzda, sizin duygunuz neyse benim duygum da odur diyebilirim. Çünkü arkamızda ve önümüzde gördüğünüz kadarıyla Müslüman kesimden umduğumuzdan da fazla bir ilgi geldi. İşçilerin talepleri, taleplerimiz nedir dediğimizde belki biraz sloganvari ve protest bir söylem olacak. Ama mevcut iktidarın mazlum halkı manipüle etmesi, 9-6 yollarında halkı sömürmesi, AVM şirketlerinde, yıkılan köprü altlarında halkını korumamasının nedenini soruyoruz. Kadınların, bir Müslüman kadın olarak, çalışan kadınların sömürüldüğünü söylüyoruz ve hükümetten bunlara cevap bekliyoruz. Talebimiz hükümetin bu taleplere olumlu yönde cevap verme-

sidir. Biz burada emek harcayıp sonra evimize dönmek niyetinde değiliz. Her talebin bir cevabı vardır. Biz yanıt beklemek üzere buradayız.

AMG'den Kadın-II: Bu taleplere hak vermeyecek olanların kendilerini sorgulaması lazım. Herkes sadece kendi mazlumunu ile mi ilgilenecek?

AMG'den Kadın-III: Mutluyuz. En azından biraz daha kolay ilerleyeceğiz. Yan yana, birlikte yürüyebildiğimizi herkese göstermemiz gerekiyor. Gücümüzü göstermemiz gerekiyor. Güçlü olduğumuzu fark ettirmemiz lazım. Onlarla, herkesle aynı yolda yürümekten mutluyum.

Siz neler demek istersiniz?

AMG'den Erkek: Ben ÜİD-DER'i tanıyorum zaten. Daha önce geldim ÜİD-DER'in toplantısına. Orada tanıştım ÜİD-DER'le. Valla, gayet sıkı çalışıyorlar. O belli. Yani gerçekten her alanda etkinler. Oradan tanıdığım bir arkadaşım var. Burada karşılaştığımızı mutlu olduk.

Talepleriniz neler, alana hangi talepler için geldiniz?

AMG'den Erkek: Çağrı metnimizde taleplerimizi belirttik. İlk başta "işçi ölümlerine son" demek için geldik. Onun için de Fatih Camii'nde bir gıyabi cenaze namazı kıldık. Ardından "Kürt halkının talepleri taleplerimizdir" demek için geldik. Alevi ve Ermeni yurttaşlarımızın haklarını savunmak için geldik. "Başörtüsüne özgürlük" demek için geldik. Kadın haklarına da bildirimizde yer verdik.

Size de merhaba demek isteriz.

AMG'den Kadın-IV: Biz tamamen samimi niyetlerimizle, duygularımızla buradayız. Gerçekten sizin bizleri bu şekilde karşılaması çok hoşumuza gitti. Bu nedenle biz de size beyaz karanfil vermek istiyoruz.

ÜİD-DER Kadın Komitesi: Teşekkür ederiz. ■

UİD-DER'le 1 Mayıs Coşkusu

Bu yıl da dünyada milyonlarca işçi, taleplerini haykırmak için 1 Mayıs'ta meydanlara aktı ve tek yürek oldu. Dünyanın en kitlesel 1 Mayıs kutlamalarından biri de Taksim Meydanı'nda yaşandı. "Ücretler Yükseltsin, İş Saatleri Kısaltılsın!" kampanyasıyla işçileri 1 Mayıs'ta birlik olmaya davet eden UİD-DER, alanda yine göz doldurdu. Binlerce işçiyi kucaklayan UİD-DER korteji, canlılığı, kitleselliği ve tarzıyla dikkatleri üzerine çekiyordu.

UİD-DER, Şişhane'deki yürüyüş kolunda yerini aldıktan sonra, kendi programını başlattı. Ses aracından yapılan konuşmalarda 1 Mayıs'ı yaratan işçiler anılıyor, UİD-DER'in, işçi sınıfının ulusal ve uluslararası mücadele birliğini savunduğu dile getiriliyor, dünyanın dört bir yanında meydanları dolduran işçiler selamlanıyordu. Şarkılar, marşlar, şiirler ve sloganlarla birlikte UİD-DER kortejindeki coşku daha da yükseliyordu. Genç kadın ve erkek işçilerin coşku ve heyecanı görülmeye değerdi. UİD-DER medya ekibinin mikrofon uzattığı işçiler, 1 Mayıs alanında neler hissettiklerini anlattılar:

Genç bir kadın işçi: "1 Mayıs'ı bu alanda bu kalabalıkla, dayanışma içinde kutlamak gerçekten çok güzel, oldukça coşkuluymum."

"Her şey çok güzel"

"Hayatımda ilk defa İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutluyorum. Gerçekten müthiş bir alan. Geçen sene Anka-

ra'daydım. Taksim'in ruhu farklı, heyecanı farklı, atmosferi farklı. Yani müthiş bir alan. Daha önce UİD-DER'le katılmadım. Arkadaşlarım sayesinde bu sene UİD-DER'le katılıyorum. Gayet memnunum. Örgütlenmesi olsun, alana girişi olsun, disiplini olsun, her şey çok güzeldi. Hiçbir olumsuzluk yaşanmadı. UİD-DER gerçekten iyi çalışmış. Her şey çok güzel!"

Bir kadın işçi: "Dişle tırnakla kazanılmış haklar için burada olmak çok güzel. UİD-DER'le olmak, bu kadar kalabalık olmak, ayrı bir coşku veriyor."

"Birbirimizi UİD-DER'de bulduk"

"Buradaki arkadaşlarla birbirimizi UİD-DER'de bulduk. UİD-DER bizi bir aile gibi bir araya getirdi. İğdir'dan buraya geldik ve mücadele etmeyi, kavgayı, işsizliğe karşı gelmeyi UİD-DER'de öğrendik. Bu yüzden çok teşekkür ediyorum. Bana mücadele gücünü verdikleri için."

Diğer arkadaşı ise heyecanla şunu söylüyor: "Bugün bambaşka bir gün!"

Seramik işçisi: "İnsanların ailesi ve çocuklarıyla beraber gelmesi çok önemli. Bu havayı teneffüs etmek önemli."

Kucağında bebeğiyle gelen ve 11 yaşın-

Bunu Yaşayan İşçiler Anlatıyor

dan beri işçi olan bir kadın: “Bu coşkuyu yaşamak istediğim için bebeğimi kapıp geldim, bebeğimin ikinci 1 Mayıs’ı, geçen sene henüz 8 aylıkken yine alandaydık.”

1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası mücadelesinin bir ürünüdür. Bu ruhla hareket eden UİD-DER kortejinde İranlı, Fransız ve İngiliz işçiler de vardı. **İngiliz bir işçi şöyle diyordu:** “UİD-DER kortejinde olmak kendi evimde, memleketimde olmak gibi bir şey.” İranlı işçi ise duygularını tarif edecek kelime bulamadığını söylüyor ve “İran İşçi Sınıfına Yönelik Baskılara Son” kampanyası için UİD-DER’e teşekkür ediyor.

“UİD-DER Adana’da çok emek veriyor”

“Amylum Nişasta ve liman işçilerinin selamlarını getirdik. Bu selam boş bir selam değil. Çünkü UİD-DER orada çok emek veriyor. 58 gündür grevde olan Amylum işçilerinin yanında. Grevlerine destek oluyor.”

“UİD-DER’le her şey değişti”

“UİD-DER’le tanıştıktan sonra örgütlü mücadelenin önemini anladım. Ben çok değiştim. Fabrikalarda mücadele etmenin önemini anladım. Ben de bu uğurda bir şeyler yapmam gerektiğine inandım. Elimden geleni yapacağım. Çok heyecanlıyım. Daha önce örgütlü değildim, yalnızdım. Örgütsüzlük bizi bir noktaya getirir bırakırdı. Ama UİD-DER’le her şey değişti, mücadele ruhumuzu ortaya çıkardı.”

“Artık kendimi mutlu ve güçlü hissediyorum”

“İlk defa böyle bir kalabalık görüyorum. Çok ağır koşullarda çalışıyorum. Daha önce haklarımı hiç bilmiyordum. UİD-DER’le haklarımı öğrendim. Artık kendimi mutlu ve güçlü hissediyorum. Herkesi UİD-DER’e haklarını öğrenmeye davet ediyorum. Şöyle söyleyeyim: UİD-DER’e bir can borcum var.”

“Onlar olmasa sonsuza kadar bunu yapamazdım”

“Önceden tek başıma olduğum için hiçbir şey hissetmezdim. Şimdi sağımda solumda bu kırmızı renkler bana kendimi öyle güçlü hissettiriyor ki. Burada öyle bir hava var ki... UİD-DER iyi ki var! Onların sayesinde haklarımı savunmayı öğrendim. Onlar olmasa sonsuza

kadar bunu yapamazdım.”

“Son nefesime kadar UİD-DER’liyim”

Pankart taşıyan bir işçi: “Ben ilk kez katılıyorum.

Çok mutluyum, çok heyecanlıyım. Bu görevi üstlendiğim için çok mutluyum. Tüm arkadaşlarımla beraber mücadele ettiğim için, UİD-DER’li olduğum için çok mutluyum. Yoruldum ama son nefesime kadar UİD-DER’liyim ve işçi arkadaşlarımla beraber olacağım. Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!”

“Büyük ayıp, nasıl fark edemedik?”

İşçi Dayanışması dağıtan bir işçi: “Çok güzel tepkiler alıyoruz. Kortejin büyüklüğünü görenler, ‘nasıl bu kadar çok kişiyi topladınız?’ diye tepki veriyorlar. ‘İlk defa duyduk. Büyük ayıp, nasıl fark edemedik?’ diyenler var. Tanışmak isteyenler var. Telefon ve e-maillerini verip irtibat sağlamak isteyenler var. Kortejin başı var, sonu yok. Kızıl kızıl flamalar dalgalandıkça gururlandık.”

“İçim içime sığmıyor”

“İyi ki çağırılmış UİD-DER bizi 1 Mayıs’a. Gelmeyenlerin seneye mutlaka gelip bu havayı soluması lazım. İçim içime sığmıyor. Her zamankinden kalabalığız. Seneye daha da kalabalık olmalıyız. Herkesi 1 Mayıs’a UİD-DER saflarında katılmaya çağırıyorum.”

“Talepler işte böyle elde edilir”

“İyi ki gelmişim. Bundan sonra hep geleceğim. Buradan tüm işçilere örgütlü gücün ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyorum. Talepler işte böyle elde edilir.”

Ağırlıklı olarak genç işçilerden oluşan, örgütlü ve disiplinli bir şekilde Taksim alanına giren UİD-DER, dönüş yolunda da coşkusu ve disiplinini kaybetmedi. UİD-DER’in bu duruşu çevreden yoğun alkış aldı. ■

Dünyada Milyonlar Sömürüye Hayır Dedi!

İşçi sınıfının Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs, tüm dünyada milyonlarca işçinin katıldığı mitinglerle kutlandı. Kutlamalara kapitalizme karşı mücadele ruhu ve coşku hâkimdi. Dünyanın dört bir yanında alanları dolduran milyonlarca işçi, savaşa, sömürüye ve sermaye hükümetlerinin kemer sıkma programlarına öfkesini haykırdı.

Yunanistan: Hükümete, Avrupa Birliği egemenlerine, IMF ve Dünya Bankası'na tepki büyüktü. Yunan işçi ve emekçiler; "Politikacılar derdimize derman olamazlar. Biz her geçen gün geriye gidiyoruz, ay sonunu getiremiyoruz. Zengin daha zengin, yoksul daha yoksul oluyor" dediler. "AB, IMF defol" diye haykırdılar. Başkent Atina'da yürüyüşler düzenlediler. Altı aydan uzun bir süredir grevde olan Hellenic Çelik fabrikasının önünde destek gösterileri düzenlendi. Selanik gibi büyük sanayi merkezlerinden aynı sloganlar yükseldi. 1 Mayıs nedeniyle birçok işyerinde grev vardı.

Almanya: Almanya'da DGB sendikasının şemsiyesi altında toplanan kitleler, ekonomik krize karşı taleplerini haykırdılar, daha yüksek ücret talep ettiler. Patronların ve hükümetin dayattığı sefalet koşullarına öfkelerini ortaya koydular.

İspanya: İspanya'da 80 ayrı şehirde, 1 milyon işçi 1 Mayıs gösterilerine katıldı. Başta Madrid ve Barselona'da olmak üzere gösterilerde, sağlık ve eğitimde yapılan kesintiler protesto edildi. "Şimdi ayaklanma zamanı" diyen kitleler, vergilerin zenginlerden kesilmesini talep ettiler. Kapitalist sisteminin krizinin faturası işçi ve emekçilere kesiliyor. İşsizlik tırmanmış durumda. Kitlelerin kapitalizmin yarattığı bu duruma olan öfkesi meydanlara yansıdı.

Fransa: Fransa'da 290 ayrı gösteri düzenlendi. 750 bin işçi meydanlara çıktı. İşçiler başta Paris olmak üzere birçok şehirde bir araya geldiler. İktidarın tasarruf önlemlerini ve kemer sıkma politikalarını protesto ettiler.

Portekiz: Başkent Lizbon'da toplanan işçiler "Hırsızlığı durdur, maaşımızdan daha fazla çalamazsınız!" dediler. Tasarruf paketlerinin, ne Portekiz ne de Avrupa için

çözüm olabileceğini söyleyen işçiler, krizin bedelini ödemek istemediklerini haykırdılar.

ABD: "Biz %99'uz" diyen Amerika'daki İşgal Et Hareketi, "%99'suz bir gün" başlığı altında işçileri genel greve çağırdı. İşçiler "bakalım %1 ne yapacak?" diye sordular. "Amerika'nın bir ucundan diğer ucuna kadar grev" dediler. New York'taki gösterilerde dev Amerikan banka ve şirket binalarını polisler korudu. Birlik Meydanı'ndan Wall Street'e yürüyen kitlelere polis saldırdı ve birçok kişiyi tutukladı.

Asya: Asya'da 1 Mayıs kitlesel gösterilerle kutlandı. Mısır, Tunus, Filipinler, Endonezya, Malezya, Tayvan, Hindistan, Rusya ve Japonya gibi pek çok ülkede işçiler, alanlara çıkarak taleplerini haykırdılar. Endonezya'nın başkenti Cakarta'da toplanan işçiler ücretlerin yükseltilmesini ve iş güvenliği önlemlerinin alınmasını talep ettiler. Filipinler'de Manila'daki başbakanlık sarayının önünde on binler toplandı. "Sosyalizm için dövüşelim!", "Ücretler şimdi yükseltsin!" sloganları atıldı. Lübnan'da gösterilerin adresi başkent Beyrut idi. Beyrut'taki gösterilerde gittikçe kötüleşen ekonomik durum protesto edildi. Hindistan'da kitleler hükümeti protesto ettiler. İş güvenliği talebini öne çıkardılar. Japonya'da on binlerce insan nükleer santrallerin kapatılmasını talep etti. Hong Kong'da işçiler, asgari ücretin yükseltilmesi talebiyle yürüdüler.

İşçi sınıfı daha pek çok ülkede meydanları doldurdu. Giderek derinleşen ekonomik krize, yoksulluğa, işsizliğe ve yaygınlaşan savaşa karşı milyonların dünya meydanlarını doldurması, aslında işçi kitlelerinin kapitalizmden ne denli rahatsız olduğunu gözler önüne seriyor. ■

Psikolojik Baskı: Alarm!

■ Sincan Organize'den bir metal işçisi

Ankara çok önceleri memur kenti olarak biliniyordu. Ancak kapitalizm geliştikçe, sanayinin de gelişmesiyle birlikte hemen her yerde olduğu gibi Ankara'da da organize sanayi siteleri oluşmaya ve büyümeye başladı. Ankara artık memur kenti olarak anılmamaya başladı. Organize sanayi siteleri yürümeye çabalayan çocuklar gibi geliştikçe, işçilerin üzerindeki sömürü ve baskı da arttıkça arttı. Patronlar kârlarını daha da çoğaltmak için, yani sömürüyü daha da artırmak için çeşitli yollar denemeye başladı ve elbette ki bu yolların her biri işçilerin iş-gücünün her gün biraz daha fazla sömürülmesine denk düştü.

Çalıştığım fabrikadan örnek verecek olursam, işçileri hem oyalamak hem de baskı altına almak için, "ayın personeli", "kaizen" gibi verimi yükseltmeye dayalı çalışma biçimleriyle bizleri baskı altına almaya çalıştılar. Yakın zamanda buna benzer bir uygulama daha başladı.

Daha önce beş işçinin yaptığı işi bir kişiye yüklemeye ve bunu da sadece 70 saniyede yapmamızı sağlamaya çalışıyorlar. Eğer önümüzdeki işi 70 saniyede yapamazsak çalıştığımız istasyona monte edilmiş alarm bir anda çalmaya başlıyor. Alarm çaldığı zaman müdürlerin ve şeflerin bir anda başımızda toplanacağı hissine kapılıyoruz. Bu psikolojik baskı yüzünden bizler daha da çok hızlanmaya başlıyoruz ve hızlandıkça iş kazaları da meydana gelmeye başlıyor, elini, kolunu kesen birçok işçi arkadaşımız oluyor.

Bizler bu durumdan çok rahatsızız, ancak arkadaşlarımızın birçoğu rahatsızlıklarını küfürle dile getirmekten öteye geçemiyor. Yaşadıklarımız gösteriyor ki, bizler dayatılan bu baskı koşulları altında ezilmeye devam ettikçe üzerimize gelmeye devam edecekler. Psikolojik ya da fiziksel tüm baskılara karşı durmak için örgütlü olarak mücadele etmeli ve birliğimizden aldığımız güçle bu baskıları geri püskürtmeliyiz. ■

Çocukların Süte İhtiyacı Var, Fakat Sağlam ve Sağlıklı Süte!

■ Avcılar'dan bir kadın işçi

Okullarda çocuklara süt dağıtımını gündeme geldiğinde içimden bir ses kesin bunda bir iş var diyordu. Dağıtılan sütlerden dolayı 11 ilde binlerce çocuk zehirlenip hastanelik oldu. Şimdi bakanlar çıkmış televizyona kendilerini aklamak için on kişiden bir kişide olur, belki sütü sevmediklerinden de olabilir diye açıklamalar yapıyorlar. Ailelere sakın çocuklarınıza "sütü içme" demeyin diye medyadan seslerini duyuruyorlar. Devlet babasının hayrına bir şey dağıtmaz, dağıtıyorsa altından muhakkak bir şey çıkıyor. İşte süt olayı da bunlardan birisi.

Okullarda dağıtılan sütün bozuk olduğu açık. Birilerinin o sütleri devlete piyasa fiyatının iki katına satıp milyonları cebe indirdiği de çok açık. AKP hükümeti ısrarla bu projeyi sürdürmek istiyor. "Çocuklar sütle büyüsün, çocukların süte ihtiyacı var" diyor. Böylece kendi serma-

ye çevrelerine yeni kâr kapıları açıyor. Evet, çocukların süte ihtiyacı var, fakat sağlam ve sağlıklı süte! Hükümete göre zehirlenen çocukların süte karşı alerjileri varmış. Bu resmen kuyruklu yalan, bu zamana kadar o çocuklar hayatlarında süt içmemiş olamaz. Hükümet bu rezaletin üstünü örtmek için çeşitli bahanelere başvuruyor.

Görüyoruz ki kapitalizmin iyiliği ancak bu kadar olur. Zaten insanlığın geleceğini zehirliyorlar. Yediğimiz besinlerin hepsinde kimyasal katkı maddeleri var. Çocuklar doğarken zehirlenmeye başlıyor. Böylesine pislik bir sistem işçilere ve işçilerin çocuklarına ne verebilir ki? Maalessif geleceğimizi zehirlemekten başka bir şey vermiyor. İşçi sınıfı olarak bu sistemi yıkıp yerine çocuklarımızın zehirlenmeyeceği bir dünya kurmak bizlerin elinde. Kendimizin ve çocuklarımızın zehirlenmemesi için mücadeleye atılmamız gerekiyor. ■

Ağzımızın Tadı Kaçmış!

■ İzmit'ten bir metal işçisi

Merhaba dostlar, ben Türk Metal Sendikasının örgütlü olduğu bir fabrikada çalışıyorum. Geçtiğimiz hafta ilginç bir olayla karşılaştık. Baştemsilcimiz bugüne kadar yapmadığı bir şeyi yapıp gece saat 3 gibi fabrikaya geldi. Üstelik bunu birkaç gün sürdürdü. Sözde yemekleri kontrole geliyordu.

O sırada Bursa'da Bosch ve Gebze'de Cengiz Makine işçileri, Türk Metal'den istifa edip Birleşik Metal sendikasına geçmişlerdi. Asıl amaç da bu olayların fabrikada konuşulup konuşulmadığını öğrenmekti. Bir hafta boyunca sürekli yemek saatlerinde fabrikaya geldi. Biz de, "madem bizi bu kadar düşünüyor, gecenin üçünde tatlı uykusunu bölüp bizim için fabrikaya geliyor, o za-

man kötü yemekler konusunu temsilcimize açalım" dedik.

Yemekten sonra çay içtiğimiz alana gittik. Temsilcimiz oradaydı. Arkadaşlarla yanına gittik. Gece vardiyasında yemeklerin güzel olmadığını, sürekli yanık yemeklerin geldiğini söyledik. Ustabaşımız söze karıştı ve "yemekler gayet güzel, bir kötülüğü yok" dedi. Temsilcimiz sorunu çözeceğine bizi yemeklerin güzel olduğuna ikna etmeye çalıştı: "Arkadaşlar bu yemekler yarın öğlen de gelecek. Gündüz iyi oluyor da gece niye kötü olsun?" Bir arkadaşımız "bu yemekler gelebilir ama gündüz daha iyi oluyor" dedi. Temsilcimiz, "olmaz öyle şey, bu yemeğin aynısı gelecek. Gel seninle iddiaya girelim. Bu yemeğin aynısı gelmezse ben ceketimi bırakıp gideceğim. Eğer aynısı gelirse sen de bırakıp gidecek misin?" dedi. Arkadaşımız, "Benim bırakabileceğim bir ceketim yok, ancak şu tişörtüm var, bunu bırakırım. Ama siz ceketinizi bırakmanın kaybınız büyük olur" diye yanıt verdi.

Temsilcimiz baktı bizi ikna edemeyecek döndü ve dedi ki, "sizin ağzımızın tadı kaçmış". Evet, temsilcimiz çok haklı, bizim ağzımızın tadı kaçmış, Türk Metal çetesi ağzımızda tat bırakmadı. Sorunlarımızı çözmeye değil bizi her şeyin gayet normal olduğuna inandırmaya çalışan bir anlayıştan ne beklenebilir ki? Ama arkadaşlarım da, ben de bir şeyi çok iyi biliyoruz. Eğer bizler sessiz kalırsak bu çetenin başımıza öreceği çok çoraplar olacak. ■

Bir Hastane Koridorundan Gözlemler: Az İşçiyle Çok İş!

■ Pendik'ten bir işçi

Bir Pazar sabahı markete gitmiştim. Birçok kasa olmasına rağmen sadece bir kasa çalışıyordu. Sıra bana geldiğinde, kasada çalışan kadının kolunun boynundan asılı olduğunu gördüm. Tek koluyla kasaya okutmadığı ürünleri, çenesi ve omzuyla destekleyerek geçiriyordu. Sıra bana geldiğinde sordum: "Geçmiş olsun. Sendikalısınız ve sizi bu vaziyette mi çalıştırıyorlar?" Kadın bir yandan tek koluyla hızlı hızlı çalışıyor, bir yandan sağını solunu kontrol ediyordu. Kameradan korunmak için elini ağzına siper ederek "geçen ay bir arkadaş bir hafta rapor aldığı için işten çıkartıldı. Nasıl rapor alayım? Alırsam beni de atarlar" dedi.

Tedavi gördüğüm hastanede ise ardı ardına üç iş kazasına tanık oldum. Yatış işlemi yapan kadının elinin dört parmağı kapı arasında sıkışıp ezildiği için yara bandı ile sarılıydı. Yaralı elini havada tutarak tek eliyle çalışıyordu. Yüz ifadesinden canının yandığı belli oluyordu. "Geçmiş olsun, çalışırken mi oldu?" diye sordum. "Evet. Canım çok yanıyor" dedi. "Burası bir hastane, sen iş kazası geçirmişsin. İş kazası tutanağı tutulup sana rapor verilmedi mi?" diye sordum. Sekreter; "Rapor alırsam benim işimi yapacak kimse yok. Zaten rapor vermezler. Ben de istemem zaten" dedi. Sanki parmakları ezilme-

miş de saç tokası kırılmış gibi bir hali vardı.

Taşeron temizlik işçileri, birkaç gün sonra, üstünde aynı tip iş elbisesi olan birini sedyeye getirdiler. Genç hasta iki eliyle belini tutuyordu. Karga tulumba sedyeden yatağa geçirdiler. İşçinin beline hastanenin yatak çarşafı bağlanmış, iki de düğüm atılmıştı. Orası bir hastaneydi. Korse, boyunluk bulunması gerekmez mi? Saatlerce yarı baygın halde kıvıldamadan yatan genç, iğnenin etkisiyle kendine geldi. Kendine gelir gelmez kalktı, kamburu çıkmış vaziyette çalıştığı bölüme, işinin başına döndü. Doktor, muayene, iş kazası raporu hak getire! Üstelik bir hastanede!

Patronlar ve devlet, daha fazla kâr elde etmek için, işçilerin elinde ne var ne yoksa alıyor. İşçiler de örgütsüz ve bilinçsiz olduklarından haklarını kaptırıyorlar. Bu durumdaki işçiler, patronlar için, düğmesine basıldığında çalışan, dur dendiğinde duran, git dendiğinde giden, ruhsuz bir makine gibi çalışıyorlar. Biz işçiler, ister bir hastanede, ister tersanede, ister madende çalışalım, haklarımızı sahip çıkmalı, saldırılara boyun eğmemeliyiz. Haksızlığa boyun eğmeden insan gibi çalışabilmek, insan gibi dinlenebilmek için bir araya gelip örgütlenmeliyiz. ■

Çalışma Saatlerinin Düşürülmesi Hayal mi?

■ Gebze'den bir metal işçisi

Fabrikada yemek molasından sonra havaların güneşli oluşunu fırsat bilip arkadaşlarımla birlikte dışarıda sohbet etmeye başladık. Bir arkadaşım “yaz geldi ama biz akşam 8’e kadar çalışacağız; bu güneşli havaların tadını çıkaramadan yaz gelip yine geçecek” dedi. Hepimiz çalışma saatlerinin uzun olmasından yaktık, küfürler savurduk. Ben de arkadaşlarıma 1 Mayıs öncesinde gördüklerimi anlattım. “ÜİD-DER’li bir grup işçi çarşının orta yerine stant açmış ‘İş Saatleri Kısaltılsın, Ücretler Yükseltilsin!’ diye bağınıyorlardı. Bir kampanya başlatmışlar. Söyledikleri hayata geçse ne güzel olur. Hem daha az çalışırız, hem de bundan daha yüksek ücret alırız” dedim. Bazı arkadaşlarım bu söylediğime “bizim ihtiyacımız da odur” diyerek destek verirken, bazı arkadaşlar da bu fikri çok tuhaf karşıladılar. Kimi arkadaşlarım “çalışma saatleri düşürülmez ki, o zaman insanlar iş beğenmez” derken; kimileri ise “buna devlet karar verir, o zaman kıyamet kopar” dedi ve umutsuz olduklarını söylediler. Demek ki bir

kısmımız çalışma saatlerinin düşürülebileceğini hayal bile edemiyoruz. İş saatlerinin kılmasını olmayacak bir şey sanıyoruz. Bugün neden 8 saat çalışma üzerinden ücret aldığımızı sorduğumdaysa, arkadaşlarım bunun nedenini söyleyemediler.

Birçoğumuz çalışma saatlerinin düşürülmesi ve ücretlerimizin yükseltilmesi talebine “güzel bir düşün-

ce ama olmaz ki” diyebiliyor. Ancak bunu başarmak hiç de hayal değil. Önce işçiler olarak buna inanmamız, sonra da bir araya gelip örgütlenmemiz gerekiyor. Geçmişte Amerikalı ve Avrupalı işçiler 12-16 saat çalışma süresini 8 saate düşürmek için büyük bir mücadele verdiler ve kazandılar. ■

Korozo'da Bülten Dağıtımından Yansıyanlar

■ Kırac'tan bir metal işçisi

Korozo, Kırac-Hadımköy yolu üzerinde bulunan köklü firmalardan bir tanesidir. Neredeyse hemen her ay derneğimizin aylık gazetesi olan *İşçi Dayanışması*'nı bu fabrikada çalışan işçilere ulaştırmaya çalışıyoruz.

12 saat çalışılan bu işyerinde maaşlar ya asgari ücret ya da biraz üzerinden verilmektedir. Tıpkı diğer işyerlerinde olduğu gibi burada da iş güvencesi bulunmuyor. Sohbet ettiğimiz bir işçi arkadaş, yoğun çalışmaktan dolayı sosyal hayatının neredeyse bittiğini söylüyor. Bir başka arkadaş ise uzun çalışma saatlerine rağmen aldıkları maaşın yetersizliğini ve aybaşını getiremediklerini ekliyor. Şüphesiz bu aşırı çalışma karşısında yerimizde saymamızın bir sebebi vardır. İşveren aşırı kâr hırsının yanı sıra bir de işçiler arasındaki dağınıklık ve bilinç bulanıklığı işçilerin elini kolunu bağlamaktadır.

Bülten dağıtımımızda, duyarlı işçilerin yanı sıra bir de duyarsız, kendinden dahi umudunu kesmiş, boş vermiş işçilerle karşılaşırız. Biz işçiler kendi alınterimize sırt çevirdiğimiz sürece kaybetmeye mahkûmuz. Bülten u-

zattığım bir işçi “benim bu işlerle işim olmaz” diyor. Bir başka işçi “ben sağcıyım” diyor. Yine bir başka işçi “okusak ne değişecek ki” diyor. Bu liste uzayıp gidiyor. Haliyle bu işçi arkadaşlar aslında iç dünyalarını yansıtıyorlar bizlere. İşçiler arasındaki yığınlığın ve kendi gücüne olan güvensizliğin bir resmidir bu. Oysa biz şunu çok iyi biliyoruz, kendini “sağcı” diye ifade eden işçi de diğerleriyle aynı sorunları yaşıyor. Meselâ kıdem tazminatının kaldırılması gündemde, burada patronlar sadece solcu işçilerin tazminatını kaldırmayacak, bütün işçilerin tazminatını kaldıracaktır. Haliyle bu saldırı karşısında her kesimden işçinin omuz omuza vermesi gerekmez mi?

Korozo işçilerinin de, tüm işçilerin de gücü birliğimizden gelir. Bilinçli bir birlik olabilmek için, haklarımıza sahip çıkıp, işçi deneyimlerinden faydalanabilmek için bültenimizde çıkan haberleri takip edelim. Bunlar her duyarlı işçi için bir hazine değerindedir. Bu bilgi ve deneyimlerden faydalanmadığımız sürece, her işten atılışımızda, her yeni saldırı yasası çıktığında sudan çıkmış balığa döneriz. ■

YARIN

Kuşkusuz bu gece sonsuza dek uzamaz
Bir yerde biter, bitmelidir
Acılar bir ömür sürmez
Bir gün sevinçle değişmelidir

Bu denli kahırla yüklendiysek
Kuşkusuz hep böyle gidecek değildir
Hayır, böyle olmaz bir ömür boyu
Yarın gelecek gelmelidir!

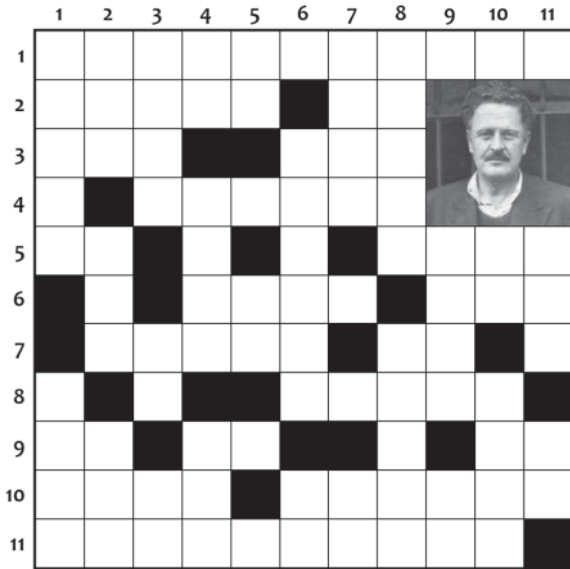
Yarın...
Şu gece
Şu kahr
Kadar gerçek

Şu buhar damlası kadar hayal
Şu koca dağlar kadar ırak
Ve şu katı toprak kadar yakın
Bugünden farklı bir gün

Yarın...
Ne gece
Ne kahr
Ondan güçlü değildir
Hayır!

Elif ÇAĞLI

İŞÇİNİN BULMACASI

Soldan Sağa

- 3 Haziran 1963'te yaşama veda eden, resimdeki işçi sınıfının şairi.
- İlgi. Bir nota
- Nokta. Zurnanın düdüğü kısmı
- Anadolu'nun kadim halklarından.
- Kalayın simgesi. Kapitalizmde satmak üzere üretilen mal.
- İnsanın ve bazı hayvanların kanını emerek yaşayan, iyi sıçradığı için kolay yakalanamayan, küçük, asalak böcek. Deri gözeneklerinden sızan tuzlu sıvı.
- Küresel ısınmayı ve iklim değişimini engellemek amacıyla çok sayı-

da ülke tarafından imzalanan, fakat gereği yerine getirilmeyen protokol. Genişlik.

- Çinko alüminyum alaşımı.
- Dünyanın uydusu. Evet anlamında bir söz. İskambilde birli.
- Deniz giysisi. Yollarının dar olmasıyla ünlü, Çanakkale'ye bağlı bir belde.
- Ahmet Arif'in "Bunlar, Engerekler ve çıyanlardır/ Bunlar, Aşımıza, ekmeğimize Göz koyanlardır/ Tanı bunları/ Tanı da büyü..." dediği şiirinin adı.

Yukarıdan Aşağıya

- Toprağı sürüp bir şey ekmeden dinlenmeye bırakma. Güney Amerika'da yaşayan deveye benzeyen bir hayvan.
- Telefonda seslenme. Yanardağ tıkaçı. Anma, hatırlama.
- Zatî. Evet. Yine kelimesinde ilk hece.
- Rüzgar ve yağmurun etkileyemediği kuytuluk yer. Gecelik faiz. Yılmaz Güney'in bir filmi. YOL
- Eski dilde su. Köpek.
- Kürtlerin, Ortadoğu, Kafkasya, Orta Asya halklarının bayramı, yılın ilk günü olarak da kabul görür. Benzer.
- Duyuru. Kısaca ve benzeri.
- Aralarında töre, dil ve kültür ortaklığı bulunan, boy ve soy bakımından da birbirine bağlı insan topluluğu. Belirti.
- Avrupa'nın en büyük aktif yanardağı. Eski dilde baba.
- Bir çeşit cetvel. Damga, mühür.
- Saf. Kürtçede üç.

Geçen Ayın Çözümü

B	İ	R	M	A	Y	I	S	A	F		
İ	D	E	L					N	O	T	A
R	E	K	A	B	E	T		F	A	Z	
L		O	D	A	U	D		K	L		
İ	R	T	A	N	I	Ş		A			
K	I	T	I	R	U	U	C	M			
	S	M	O	F	S	E	T	E			
E	T	E	S		D		E	S			
P	A	N	O		A	Ç	E	L	Y	A	
İ	K		D	O	L	A	R	İ	İ		
K	A	P	I	T	A	L	İ	Z	M		

İşçilerin Sordukları //

Sigortasız çalışıyorum. Ne yapmam lazım, nereye şikâyet edebilirim?

Sigortasız çalışmak kayıt dışı çalışmak anlamına gelir. Bir işçinin işe başladığı ilk gün sigortasının da başlatılması zorunludur. Sigortamızı yapmayan patronu, Bölge Çalışma Müdürlüklerine şikâyet edebilir, suç duyurusunda bulunabiliriz. Diğer taraftan patronun sigortamızı düzenli olarak yatırıp yatırmadığını e-devlet hesabımızdan takip etmeliyiz.

İş güvenliğinin olmadığı alanlarda her geçen gün artan iş kazaları onlarca işçi kardeşimizin canına mal oluyor. Meslek hastalıkları gün gün daha bir artıyor. Bu nedenle kayıtlı çalışmak, yani sigortalı olmak tüm bu risklere karşı bir sağlık güvencesi anlamına gelir. Aynı zamanda emekli olduğunda da emeklilik maaşının bağlanması için bir garantidir.

İşçiler deneme süresi içerisinde sigortasız çalıştırılabilir mi?

Hiçbir işçi her ne sebeple olursa olsun, sigortasız çalıştırılmaz. Buna deneme süresi de dâhildir. Ancak deneme süresi, işçinin sigortasını yapmamak için patronların bir bahanesi haline gelmiştir.

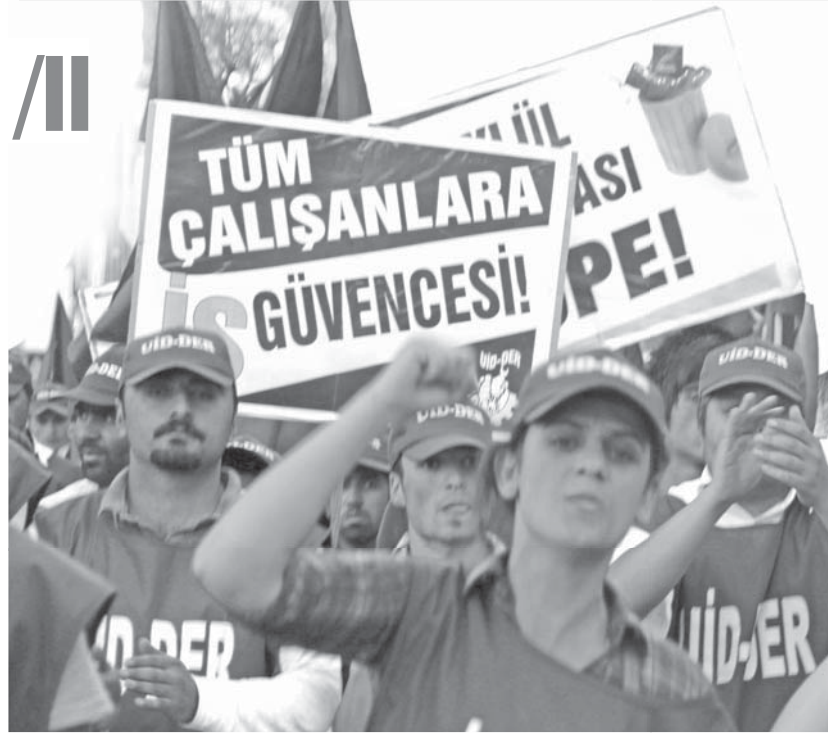
Deneme süresi hakkındaki bir diğer hususta, bu sürenin en çok 2 ay olarak belirlenmesidir. Fakat patronlar bu süreyi keyfi olarak 4 aya kadar çıkartabiliyor ve bu 4 aylık süre içerisinde işçinin sigortasını yapmıyorlar. İşe başladığımız ilk günden itibaren sigortamızın yapılmasını istemeli ve yatırılıp yatırılmadığını kontrol etmeliyiz.

18 yaşından küçük işçilerin sigortası olur mu?

Çocuk işçilik her geçen gün artmaktadır. İşçi sınıfının çocukları okul yerine, atölyelere, fabrikalara giderek çalışma hayatına katılıyor ve ucuz işgücü olarak kullanılıyorlar. İş Yasası, 14 yaşını doldurmuş ve ilköğretimini bitirmiş olan çocukların; bedensel, zihinsel ve ahlaki gelişmelerine ve eğitimini devam edenlerin ise okuluna devam etmesine engel olmayacak hafif işlerde çalıştırılabilmesini onaylamaktadır. Çocuk işçilerin işe alınmadan önce işin niteliğine uygun olup olmadığının sağlık raporu ile belgelenmesi gerekiyor. Aynı zamanda çocuk işçiler de sigortasız çalıştırılmazlar. 18 yaşından küçük olması, işçinin sigortasının yapılmamasının bahanesi olamaz.

Geriye dönük sigorta primi yatırılabilir mi?

Genellikle, bugün yarın denerek milyonlarca işçinin sigortası yapılmıyor. Buna izin vermemeliyiz. Eğer sigortasız çalışmış ve işten ayrılmışsak, yatırılmayan sigorta primlerimizin geriye dönük yatırılması talebiyle iş mahkemesine başvurabiliriz. Geriye dönük sigortamızın yatırılması için dava açma süresi işten ayrıldıktan sonra 5

yıldır. Bu 5 yıllık süre içinde, şahitlerimizi ayarlayıp, iş yerinde çalıştığımızı belgeleyen evraklarla, patronu iş mahkemesinde dava edebiliriz.

İşsizlik sigortasından hangi durumda, nasıl yararlanılır?

İşsizlik sigortasından faydalanmak için işsiz olmak yeterli olmayken, devlet bazı sınırlamalar getirerek bu durumu güçleştirmiştir. İşsizlik maaşından faydalanmak için işçinin kendi kusuru dışında bir nedenle sözleşmesinin feshedilmesi, son 3 yıl içinde en az 600 gün sigorta primi yatırılması gerekiyor. Ancak bu yeterli değildir. Ayrıca işçinin işten atıldığı tarihten önceki son 120 günlük sigorta priminin, kesintisiz olarak yatırılmış olması şartı aranıyor. Bu haktan faydalanmak için İş ve İşçi Bulma Kurumuna en geç bir ay içinde başvuruda bulunmak gerekiyor.

Kıdem tazminatı nasıl hesaplanır, nasıl ödenir?

Kıdem tazminatını alabilmek için ya işçinin kendi sözleşmesini geçerli bir nedenle sona erdirmesi ya da patronun İş Yasasının 25/2 maddesinin haricinde bir nedenle işten çıkartması gerekir. İşyerinde 1 yılını dolduran işçiler kıdem tazminatı alabilirler. Kıdem tazminatı giydirilmiş brüt ücret üzerinden hesaplanmak zorundadır. Giydirilmiş brüt ücretten kasıt; işçiye verilen ikramiye, prim, kullanılmamış yıllık izin sürelerinin parası, yakacak yardımı, yol parası, yemek, giyim, aile, çocuk, konut yardımı gibi ek ödemelerin de dâhil olduğu brüt ücrettir.

Yasaya göre kıdem tazminatı bir seferde ve peşin olarak ödenir. Patronlar kıdem tazminatını parçalara bölerek ödemek ister. Ama işçi bunu kabul etmek zorunda değildir. Taksitlenmesi ancak işçinin kabul etmesine bağlıdır. ■

UID-DER İşçi Tiyatrosu Sahne Alıyor Köle İbrahim Tuhaf Konuşuyor

UID-DER İşçi Tiyatrosu yeniden sahne alıyor. Aylardır çalışmalarını sürdüren tiyatro topluluğu, *Köle İbrahim Tuhaf Konuşuyor* adlı oyunla işçi-emekçi seyircisiyle buluşacak. Mısır'da firavunlar için saraylar ve piramitler inşa eden kölelerden İbrahim, kafasına taş düştükten sonra farklı konuşmaya başlar. İbrahim geleceğe yolculuk yapıp, gerisin geri firavunlar Mısır'ına dönmüştür. Sendikadan, sigortadan, iş güvenliğinden, iş kazalarından, haktan, ücretten, grevden, işçilikten söz ettikçe, arkadaşı köleler onun delirdiğini ve tuhaf tuhaf konuştuğunu düşünmeye başlarlar. İki perdelik oyunun başından sonuna kadar *tuhaf* sözcüğü kölelerin ve elbette Firavunun ağzından düşmez. Köleler, yeni duydukları şeylere anlam veremezler ve kulaklarının duymaya alışık olmadığı kavramları *tuhaf* bulurlar. Firavun ise, sonunda isyan eden kölelerin isyan edebileceğine inanmaz. İsyanı ve kölelerin köle olmak istemediğini dile getirmesini *tuhaf* karşılar. Öyle ya, kurulan düzen ebedidir ve değişmeyecektir! Kölelik ise bir kaderdir ve köleler kaderlerine boyun eğmeli, köleliğe son vermek için isyan etmemelidir! Firavunların ve onun rahiplerinin düşüncesi budur.

Bugün de, kapitalist sömürü düzeninin efendileri olan patronlar sınıfı, işçilere aynı şeyleri söylemiyor-

lar mı? Patronlara ve ideologlarına göre, kapitalizm sonsuza dek yaşayacak. Yani işçiler boşuna hayal kurmasınlar ve kuzu kuzu sömürülmeye devam etsinler! İstedikleri budur. Oysa insanlık tarihinde kapitalizmin 250 yıllık bir geçmişi vardır. Bir zamanlar ihtişamlı yaşamlar süren ve kendilerini ilah olarak gören firavunlar da, kurdukları sömürü düzeninin sonunun gelmeyeceğini düşünüyorlardı. Fakat nice sömürücü düzen gibi, onların düzeni de çöktü ve insanlık ileriye doğru yürüyüşünü sürdürdü. Tarihte, şu ya da bu sistemin ebedi olmasından değil, ancak insanlığın ileri yürüyüşünden söz edilebilir. Önceki sömürücü sistemler gibi kapitalizm de, eninde sonunda birleşen işçilerin mücadelesiyle yıkılacaktır. Bu bağlamda oyun, aslında geçmişten ziyade günümüzün sorunlarını ele alıyor. Oyunun birçok yerinde günümüzdeki sorunlara ve tartışmalara göndermeler yapılıyor.

UID-DER İşçi Tiyatrosu, işçi tiyatrosu geleneğini sürdürüyor ve geliştiriyor. UID-DER'in neredeyse tüm temsilciliklerinde tiyatro çalışmaları yürütülüyor. UID-DER İşçi Tiyatrosu'nun sahnelediği oyunlarda patronların değil, işçilerin acıları, sevinçleri ve mücadeleleri yer alıyor. Tiyatro için "insanı insana insanla anlatma sanatı" denir. UID-

DER İşçi Tiyatrosu ise, tiyatroyu işçinin diliyle anlatıyor. Bu nedenle de şöyle diyor: *İşçiden işçiye işçinin diliyle tiyatro!* UID-DER İşçi Tiyatrosu Topluluğu işçilerden oluşuyor. Oyunları işçiler yazıyor, işçiler oynuyor, işçiler yönetiyor, kostümleri işçiler tasarlayıp dikeyiyor, dekorları işçiler tasarlayıp yapıyor, dans ve efektleri işçiler hazırlıyor.

UID-DER İşçi Tiyatrosu'nun sahneye koyduğu oyunlar yoğun ilgi görüyor. *1 Mayıs Karanfilleri* ve *Uyanıştan Başkaldırıya* adlı oyunlarda 1 Mayıs'ın doğuşunu ve 15-16 Haziran Direnişini sahneye taşıyan UID-DER İşçi Tiyatrosu; *Tersanede Ölüm Var* oyununda tersanelerdeki iş kazalarını ve işçi ölümlerini, *İşsiz Adam* oyununda ise işsizliğin işçiler üzerinde yarattığı ruhsal tahribatı sahneye taşımıştı. Ayrıca, *Hamdolsun Örgüt-lüyüz*, *Hırsız ve Çanta*, *Alışveriş Canavarı*, *Barış İçin Savaş*, *İşçiler İçin Nasıl Bir Oyun Oynamalı* adlı oyunları da sahneledi.

Buradan, tüm sınıf kardeşlerimizi *Köle İbrahim Tuhaf Konuşuyor* oyununa davet ediyoruz. Gelin izleyin: Bakalım kim tuhaf konuşuyor. ■

